

ע"פ 61635/03 - כהן יובל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 יולי 2016

עפ"ת 16-03-61635 כהן יובל נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט אילן ש' שילה, סג"נ
המערער כהן יובל
נגד מדינת ישראל
המשיבה

פסק דין

ערעור על פסק דין של בית משפט השלום ל.swaggerה בפתח תקווה (כב' השופט מ' כהן) מיום 3.3.16 (גזר הדין) שבו הרשע בית המשפט את המערער, לאחר שמייעת הראיות, בעבירה של נהיגה ב מהירות מופרזת בת 189 קמ"ש במקום שבו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש. בית המשפט גזר על המערער עונש פסילה מלאהציק או לקבל רישון נהיגה לתקופה של שנה אחת, פסילה מלאהציק או לקבל רישון נהיגה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים, מסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס 3,000 ל"נ.

הערעור מופנה כלפי הכרעת הדין ולהלופין כלפי גזר הדין.

בכתב האישום נאמר כי ביום 12.9.18 בשעה 07:40 נаг המערער באופנו בכביש 2 סמוך למחלף חוף השرون שבמקום שבו המהירות המותרת המירבית היא 90 קמ"ש והוא נаг ב מהירות של 189 קמ"ש (לאחר הפחתה של 5 קמ"ש מממצאי מכשיר הממל"ז ("המכשיר"). המערער כפר בעובדות ובית המשפט שמע עדים וקיבל ראיות.

בית המשפט בחר בראיות, סקר בהרחבה את עדותו של מפעיל המכשיר שתיאר כיצד לאחר שקלט את האופנו נסע ב מהירות של 194 קמ"ש, רדף אחריו בניידת, האיז ל מהירות של 220 קמ"ש, שידר פעמיים את מספר רישון הרכב לモקד והמשיך בנסעה (צפונה) עד שכשהיה ב מהירות של 80 קמ"ש נסע בצד האופנו והורה למערער לעצור. תגובתו של המערער הייתה "אני לא יודע מה להגיד, זו פעם הראשונה שלי, אני לא נסע מהר, אני יכול לנסוע מהר? תראה אותי, אין לי מה לומר". העד נחקר בחקירה שכנגד והשיב לכל שאלות הסגנור, שמר על קשר עין עם הנאג ורשם את פרטיו כשעذر. אין לי מה לומר. כן הגיע תע"צ בדבר תקינות המכשיר, טופס ביקורת תקופתי וצלום דף של כרטיס המכשיר.

המערער העיד ואישר שהחלף על פני השוטר שנשען על הנידת, ובהמשך הדרכ שמע צפירה ועוצר. המערער הכחיש את העבירה וטען לטעות בזיהויו. בחקירה שכנגד אישר שנסע באופנו סיב 1000 לבן וכ吐ם עם קסדה מיוחדת מאוד, אך לטענתו נסע ב מהירות של 90 עד 100 קמ"ש.

עוד העיד מטעם המערער מר ניר קוסטיקה, שערך חוות דעת והגיע למסקנה כי המהירות הגבוהה של נаг האופנו שנסע ב מהירות מופרזת אפשרה לו להימלט וכי המערער זהה בשוגג כנאג שנסע ב מהירות. לדבריו קיים ספק סביר אם היה זה המערער שנאג ב מהירות מופרזת וזאת הוא עקב אופנוים נוספים שנסעו באותה דרך הן בשל הסתרת האופנו על ידי רכב אחרים, ואופן שלא היה קשור עין רציף בין השוטר לבין האופנו.

עמוד 1

בית המשפט בחר את העדויות, מצא כי השוטר הפעיל את המכשיר והמכשיר פעל לפני ההנחהות, כי לא הובאו ראיות מטעם המערער להוכיח שהמכשיר לא היה תקין, וכי השוטר לא עモת עם עדותו שעלה בהבחן במערער נהג באופנו ציהה אותו על פי האופנו ולבשו, צילם אותו ותמונהו זהותה, והגע במקביל אליו. באשר לעדות המערער נקבע כי עדותם לא הייתה מפורטת, וטענתו שכלי רכב אחרים עברו אותו במהלך הייתה סתמית. בית המשפט הוסיף ודחה את חווות דעתו של מומחה ההגנה, שלא ידע להסביר לשאלות בדבר מושך הפעולות השונות שעלה השוטר היה לנוקוט לפני שהחילה במרדף אחר המערער, ולא צירף לחווות דעתו תיעוד בדבר ניסויים שלטענתו עשה להוכחת דעתו. עוד נמצא כי עיקר עיסוקו של המומחה בתאונות דרכים, ולא נמצא כי יש לו מיומנות בתחום הפעלת מכשיר ושימוש בו. כך גם נמצא בית המשפט פרוכות וחסרים נוספים בעדות המומחה. לבסוף הגיע בית המשפט למסקנה שההתביעה הוכיחה מעבר לספק סביר כי המערער הוא ש עבר את העבירה, והרשיע אותו בגין.

בכתב הערעור ובטיון לפניו חזר ב"כ המערער על טענותיו בבית משפט קמא ומiquid אותו בשתיים אלו: האחת טעות בזיהוי המערער כמי שנhaftס במכשיר כנוהג במהלך 194 Km"ש, והשנייה באשר לתקינות המכשיר. כן טען ב"כ המערער לחומרת העונש.

המשיבה גורסת כי בית משפט קמא בחר היטב את שתי השאלות וממצא, כענין שבעובדה, כי אין ממש בטענות המערער. השוטר ציהה אותו באופן ברור, המכשיר היה כשיר ותיקן, ואף הטופס שמילא השוטר היה ברור. גם העונש אינו חמוץ.

סבירני שאין ממש בערעור זה, ובפסק הדין השיב בית משפט קמא היטב לכל השגות המערער.

אשר לשאלת הזיהוי: המערער כפר בעצם הימצאותו במקום בזמן הרלוונטי, אך במהלך עדותו הודה כי נהג באופנו הרלוונטי בזמן ובמקום המפורטים בכתב האישום. השוטר הבחן באופנו המתקרב לכיוונו, בצדעו הכתום לבן וברוכב שלבש חולפה שחורה וקסדה לבנה כתומה, כשהוא עצמו טען כי כמוות יש רק 500 בעולם. השוטר הבחן בלוחית הרישוי ובמספרה ושידר את הפרטים פעםיים למועדן, וכן העלה את תמונה הרוכב למרשתת, כאשר לאחר מכן העיד המערער שהתמונה זהותה בידי בן משפחתו (חמו) לנוכח הקסדה המייחדת. כן העיד השוטר, ועודותיו הייתה מקובלת על בית משפט קמא, כי לאחר שה挨ץ מספיק את מהירותו שמר על קשר עין עם המערער עד לעצרתו, תוך כדי שנסע במקביל אליו במהלך של 180 Km"ש. המערער לא חקר את השוטר על גרטתו שהוטר לא נהג במקביל אליו אלא מאחוריו, ולא העיד באיזה נתיב מתוך שלושה וסע, כאשר השוטר העיד שהמערער נסע בנתיב השמאלי. בית המשפט דחה את עדות המומחה, העומדת בסיס הטענה שהוטר לא ציהה את המערער, בנימוקים מפורטים המקובלים עלי. על כן יש לדוחות את טענת המערער שעדות המומחה מוכיחה שהוטר לא יכול היה לשמור קשר עין עם המערער. גם החישובים שמנסה ב"כ המערער לעשות, על יסוד אותה חוות דעת שנדחתה, אינם יכולים להועיל לו, לאחר שההתשתיות העובדתית לחישובים אלו קרסה, כמו ההנחה שהנich שמהירותו של המערער הייתה קבועה לכל אורך הדרך.

עוד יש לציין שהמערער עצמו בתגובהו לשוטר, לאחר שעצר את האופנו, הודה למעשה בנהיגה במהלך מופצת.

חרף כל טענות המערער, שכאמור לא היו אלא חוות על טענותיו בבית משפט קמא, לא מצאתו עילה להתערב בפסקנותו של בית משפט קמא כי השוטר ציהה את המערער באופן שאינו מותיר מקום לספק סביר.

דומים הדברים באשר לטענות נגד המכשיר וישום נוהלי הפעלו.

ב"כ המערער טוען נגד דף הבדיקות (ת/5) שבדק השוטר את המכשיר לפני המשמרת שבה השתמש בו ולאחריה.

לטענתו בעוד שבבדיקות המקדיימות סימן השוטר "V" ליד כל אחת מארבע הבדיקות המלמדות על תקינות ורשם "תקין", הרי בבדיקות שבתום המשמר סימן "V" על כל אחת מהבדיקות אף לגבי שתיים מהן לא רשם "תקין". מחד זה, כך ב"כ המערער, ועל פי הפסיקה, מעלה ספק באשר לתקינות המכשיר וכי בכך לפסול את מצאיו.

המשיבה טוענת כי בית המשפט בדק את המסמכים המעידים על תקינות המכשיר, לרבות המסマー שמי לא השוטר וממסכים אחרים שהוגשו בהסכמה, וקבע שהבדיקות ואופן הפעלת המכשיר היו תקינים. עוד נקבע כי המערער לא הצליח להפריר את תקינות המכשיר, ולא הציג כל ראייה לאו תקינותו בשעת הפעלה. השוטר העיד שסימן את הבדיקות גם ביום הפעלה וכי סימן "V" גם לגבי הבדיקות שנטען כי לא רשם בצדן "תקין", אלא שסימן את ה"V" כאות לכך שהמכשיר נמצא תקין.

עינתי במסマー שבמחלקה (ת/5) שערך השוטר ומצאתי, כבית משפט קמא, כי כל שהמערער מלין עליו והוא שהוטר סימן "V" על כל אחת מהבדיקות, אך לא ציין "תקין" לגבי שתיים מהן. אולם, ברור מהטופס ומועדות השוטר שהמכשיר נבדק לפני ואחריו המשמרות ונמצא תקין, והוא סבר שדי בסימון "V". בית משפט קמא גם עמד על הפסיקה שהכירה ברישומים שכאה תקינים (עפ"ת 15-03-19968 שאושר בבית המשפט העליון - רע"פ 4150/15).

לפיכך יש לדחות גם טענה זו של המערער.

ב"כ המערער מseg על חומרת העונש מהטעם שחלף זמן רב מאז עבר המערער את העבירה, עברו נקי (פרט להרשעה אחת לפני כ 20 שנה) ומדובר במקרה חד פעמי שאין מאפיין את נהיגת המערער. נתן גם לעוני דין עקב הזמן הרב שחלף מאז תחילת ההליך בבית משפט קמא ועד לסיומו. עוד נתן לנסיבות אישיות של המערער לרבות עיסוקו כנהג משאית לפנסתו, והתבקש סיוג הפסילה לאופנו בלבד.

המשיבה תומכת בגזר הדין מנימוקיו, שכן הביאו בחשבון את כל הטענות לקולות העונש, ומחומרת העבירה בהתחשב בין השאר בנסיבות המופרצת שבמופרצת. היה מקום לדחות גם את סיוג הפסילה והעונש בכללותיו אינו חריג מהמקובל.

אני רואה מקום להתערב בעונש ואף לא לסוג את הפסילה לאופנו בלבד, וכן מוקדי המפורטים של בית משפט קמא לעונש, לרבות הפסיקה שהביא בגזר הדין, מקובלים עלי. בית משפט קמא עמד על מתחם הענישה הכלול מאסר (שלא התבקש בעניינו), ופסילה לתקופה שבין שנה וחצי לבין 5 שנים) ובאונש הפסילה לשנה אחת הקל במידה רבה עם הנאשם. במיוחד בכך, לנוכח חומרת העבירה של נהיגה "מטורפת" והסיכון הרוב שבצדיה מחד גיסא, והעונש ההולם שהיה צריך לדעת בית משפט קמא לכלול גם מאסר בפועל.

לסיכום: הערעור נדחה מכל וכל.

הבנתי מב"כ המערער שהמערער כבר הפקד את רישיונו ולאלקח אותו אף על פי שקיבל הזדמנויות לכך.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ו, 11 ביולי 2016, בנסיבות ב"כ המערער עו"ד שור וב"כ המשיבה עו"ד גרובס.

aicln sh' shilah , shofet
סגן